

تلاش نیکزاد برای تعیین تکلیف ورزشگاه علی دایی

بازدید علی نیکزاد از ورزشگاه علی دایی و طرح بحث قدیمی و تکراری لزوم آماده سازی و تحویل نهایی آن داغ دل دوستداران ورزش منطقه را تازه کرد.

پروژه ای که آبان ماه سال 1371 کلنگ زنی شده و در سال 1387 فاز اول آن شامل زمین چمن و سکوی تماشاگران مورد بهره برداری قرار گرفته با گذشت بیش از 28 سال همچنان در دریایی از مشکلات دست و پا می زند.

از سال 1388 این پروژه به حال خود رها شده و برای تکمیل و تحویل نهایی آن کوچک ترین قدمی برداشته نشده است.

مسئولینی که از سال 1388 تاکنون در استان و ورزش آن مسئولیت داشته اند چرا در قبال آن حساسیت به خرج نداده اند و با کم لطفی تمام، از بین رفتن و استهلاک سرمایه ای عظیم را به نظاره نشسته اند؟

به راستی در سال های یاد شده نمایندگان مردم در مورد این ورزشگاه چه اقداماتی انجام داده اند؟ وقتی حرف از ورزش باشد و پای انتخابات در میان باشد همه طرفدار دوآتشه ورزش می شوند، چنان رفتار می کند که گویا عاشق تر، واله تر و تیفوسی تر از آن ها برای ورزش وجود ندارد، حتی عکس با ورزشکاران را نیز برای خود افتخار قلمداد می کنند ولی وقتی به هدف می رسند همه چیز را فراموش می کنند و شاید در موقع انتخابات هیئت های ورزشی و یا تغییرات مدیریتی به یاد ورزش می افتند و دستی از عنایت و مرحمت بر سر آن می کشند.

به هر حال تاریخ از آن مسئولینی که نزدیک به 10 سال فکری به حال ورزشگاه نکردند به نیکی یاد نخواهد کرد.

هنوز از یادها نرفته است که در آستانه انتخابات مجلس یازدهم برای ورزشگاه دایه های مهربان تر از مادر زیادی ظهور کردند، کسانی که در 10 سال گذشته روزه سکوت گرفته بودند به یکباره طرفدار ورزش و مجموعه ورزشی علی دایی شدند و در موردش حرف ها زدند و مطلب ها

نوشتند.

به هر حال امیدواریم که این بار حداقل بازدیدها و وعده ها به نتیجه برسند و تکلیف آن را روشن بکنند.

پیگیری های علی نیکزاد در دو ماه گذشته در ارتباط با ورزشگاه علی دایی امیدواری بری تعیین تکلیف نهایی آن را زیاد می کند.

نیکزاد می تواند گره این پروژه را باز بکند. در ایام انتخابات نیکزاد قول به سامان رساندن مجوعه را داده بود. بازدیدهای میدانی و دعوت از مسئولین مربوطه از وزارت ورزش و جوانان نشانی از اراده نیکزاد برای عمل کردن به یک وعده انتخاباتی دارد.